

Прочуть *пр.* славный, знаменитый: Прочуть и много сграшенъ бѣше Симеонъ. (*Славный и страшный король Симеонъ*). *Р. 1.* Атина, съ прочютый градъ Атина. *Ж. 52.* Биографія-та на нѣкой прочютъ мажъ. *Л. Д. 1873 р. 130.*

Прочуж са *ил. св.* **Прочувамъ са** *ил. дл.* (про)славлюсь: Прочулъ сѣ Жичо отъ край ду край зѣмя-та Колку за нѣгуву юнасту Още толку чи ималъ златни криля. *Д. S. 6, 2—4.* Прочул се ѿ юнак прочул С триста души дружина. *Д. 25, 1—2.* Тамъ ѿ бѣхма за тебе да ся голѣмишь и прочуванъ. (*Тамъ тебѣ бы краситься и славиться!*) *Р. 41.* Съ това той ся поврочю. *Л. Д. 1875 р. 46.*

Прошѣствие *с. с.* прошедшее (*у Рак.*): Полегка онъ си приговаряше Старо преславное прошѣствие; Весело съ драгость нарѣждаше Българско горско воуваніе! *Гн. 9.*

Прошѣствувамъ *ил. дл.* предшествую: А прѣдъ ѣмешъ въ уище забито ѣ чирасло равно съ него, кое прошѣствува та пори земжъ. *Шк. 50.*

Прошѣтамъ (*Мак.*) *ил. св.* 1) пройду: Ясъ сумъ вреденъ да прошетамъ До седумдесетъ дървени И осумдесетъ клисури. *М. 171.* Прошета свѣта неделя Со чесни карсти во рѣка Покрай Йордана рѣчица. *М. 34.* Та излезе (св. Георги) прошета низъ Троема града По свате чешми. *М. 31.* 2)—се пройдуся, прогуляюся: „Ясъ ке ходамъ во гора зелена, Да прошетамъ, лова да половамъ“. *М. 159.* Прошета съ Дона, Разшета съ ова По поле широко. *М. 8.*

Прѣшка *с. ж.* 1) прошеніе: Искате ли да ва моля за прошка? (*Soll ich ihn um Verzeihung bitten?*) *Э. Г. 65.* Когато са скарать двоица, а трети дойде да ги мири; той имъ казва: сговорите са де! Послѣ земе ръцете на сръдите, сбири ги заедно, друсѣ ги и казва: „прошка за кокошка“. *Кн. 117.* Да издаде една обща прошка за сичкитѣ политически прѣстѣпници. *Л. Д. 1871 р. 226.* 2) прощаніе: Та излягоха сички млади и младици на бѣлѣ Дунавъ, Насетне излезе Сада краля; Утъ старци и бабици прошка си потера, Прошка си зе, прошка си хми даде. *Вс. 24.* Та като си зехъ прошка отъ прѣятелитѣ, тръгнахъ се съ сжціятъ корабъ. *Х. II, 20.* 3) визитъ молодыхъ, послѣ сватѣбы, къ свекру, свату, куму: Тойзи обрядъ еще ся варди по много мѣста въ Българимъ, да говѣжтъ млади булки по нѣколко си дны, не само свекру и свекрви, нѣ и на други лица, кои съдѣйствувать въ свадбѣ, какъ то куму и кумици и прочимъ, кои тоже трѣбова да ги подаржтъ на прошка въ урѣчени дны и да ги подаржтъ нѣщо си. *Шк. 126.* Въ петъкъ (слѣдъ сватѣбѣ) вечерьтѣ невѣстата приуготвлява една тепсижъ съсъ баклава и отивать у деверьтъ на прошка или поврѣтки. *Ч. 16.* Въ недѣ-